

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — 3 Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмала.

Рукописи звертає ся лише на попередне застереження. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 15 кр. від стрічки.

— При зміні місяця просимо наших Передплатників о вирівнане залеглостей, бо в противнім разі буде Адміністрація зневолена, застановити всім довжникам дальшу висилку часописи.

Цісарський побут в Чехах.

(X) Від середи гостює цісар Франц Йосиф в Чехах, де вже від кількох тижнів готовили ся обидва там поселені народи, щоби достойно прийняти і повитати високого гостя. Дні побуту монарха в Чехах будуть одним величавим і світлим торжеством, яке на ново скріпить силу династичної звязи з Габсбурскою державою.

Останній раз витав цісар в золотій Празі у вересні 1891, а звідтам удав ся до Ліберца. Цілюю подорожи були передовсім відвідини краєвої чеської вистави, якої тоді Німці не обіслали, а тим ще більше розятрили спір чесько-німецький. Се було як-раз в рік після невдалих т. зв. віденських пунктацій, а угодовий настрій перемінив ся в обидвох таборах в ще завзятіше вороговане. Обидві народности ішли підчас цісарського побуту на взаводи в проявах любови і преданности для свого монарха. Але й підчас цісарського побуту не можна було зовсім закрити сего ворогованя.

Теперішня гостина цісаря відбуває ся серед зовсім відмінних і відрадних обставин. Она є завершеною багатою в успіхи сесії ради державної, в котрій Чехи і Німці, залишивши дотеперішню тактику розладу, найшли ся вкупі побіч себе на ниві хосенної і многоважної економічної праці. Поступаючи в дусі цісарського оклику *vigibus unitis*, досягнули обидві народности важні добутки на тій ниві, яка доси представляла ся руїною.

З'єдиненими силами зробили обидва народи важний зворот, що довів до таких великих успіхів, до великої побіди. Від десятків літ веде ся завзята національно-політична боротьба в Чехах, а на тім терпіли не лише обидва там поселені народи, але й інші краї і народи монархії. В трох останніх роках довела та боротьба до повного застою парламентарного і грозила цілковитим упадком парламентаризму. Було се отже великою вірадою для всіх народів і країв Австрії, коли теперішньому міністрови президентови повело ся безпристрасною витревалостю і терпеливостю обидва народи звести до спільної роботи на многоважнім, економічним полі. Повело ся переломати застрій і тепер почала ся плідніша і ревіційша, як коли небудь доси, робота. Нераз ще й при сій спільній роботі доходило до бучі, але все скоро втихомирювало ся. Теперішня парламентарна робота понад фізичні навіть сили мала надолжити доси занедбане. Ві вторник відрочено раду державну до осені, а посли розїхали ся домів з вдоволенням і свідомостю, що довершили далекоюсяглих законодавчих праць і довели до природних відносин парламентарних. Чехи і Німці обняли тепер першу ролю, а заступники інших народів не споглядають на се завидливо, а раді, що й для своїх народів в природних відносинах дещо важного придбали і в будучині будуть мати спроможність придбати ще не одно.

Не побідила тепер ніяка народність, але всі виїшли побідно, а з ними австрійська державна ідея і Австрія. Се заявив прилюдно в палаті вельмож керманіч одного з попередних австрійських міністерств гр. Франц Тун і бажав теперішньому своєму наслідникови як найкрасших успіхів і в будучині.

Очевидно розходить ся о дальні успіхи і переведенє великих і важних задач, про які натякнув др. Кербер в своїй річі в палаті вельмож. Багато вже досягнуто, але ще більше треба ще зробити. Всі є загально сеї думки, що осінна сесія ради державної має доказати, що дотеперішній зворот є тривкий. До того часу мають бути рішені деякі вступні, підготовляючі справи, а на дневну чергу ради державної виринають великі справи. Тут передовсім буде знов залежати від Чехів і Німців, чи поведе ся сі справи корисно і успішно полагодити. Чи ж мали би знов розійти ся і почати завзяту боротьбу після теперішніх успіхів?! Такою зневірою не хоче ніхто нині переймати ся, а теперішня гостина цісаря заповідає, здаєть ся, ліпші надії. Обидва народи витають свого монарха з рівним запалом і преданністю і се є заповіт народного мира, який починає вникати в серця обидвох народів, а монарх не залишить накликавати до витривалости на раз вибраній мирній дорозі.

Цісар буде мати нагоду власними очима бачити зроблений за останніх десять літ великий поступ в культурнім розвитку Чех, а особливо золотої Праги, яка насуває стільки важких історичних споминів, яка тепер є осередком високої культури. Єго монарше серце буде радіти сему поступови обидвох народів, який зможе ще в краснім виді проявити ся при мирній, спільній праці, при тім оклику, який прийняв сам монарх для своєї управи. Єго змаганє все було звернене до того, щоби підвладні єму народи розвивали ся і успівали. Можна сподівати ся, що теперішній побут монарха скріпить обидва народи на тій мирній дорозі спільної роботи і що з тим засияє нова зоря для них обидвох а також і для всіх інших народів і кра-

Львівська духовна семінарія

в літах 1897—1901.

(Дальше)

Року 1895. в падолисті, віднесло ся товариство академиків «Ватра» до научного кружка в справі співучасті питомців в прогульці, устроюваній ними на угорську Русь. На сходинах научного кружка (17. падолиста 1895/6) прийшло при сій нагоді до живої дискусії. Предкладано навязати зносини з мункачівськими богословами. Ухвалено написати туди патріотичну відозву. З кінцем сего року на загальнім зборі кружка повідомляє виділ, що справа навязаня переписки і зближеня до угорських Русинів сего року поки-що мало виказала потіпаючих результатів: лише один угорсько-руський богослов переписував ся з Карпівським, а прочі, до яких посилено листи, не відписували. Що се був за богослов, та чи переписка з ним продовжалась, — не відомо.

В році 1897. зносинами з угорсько-руськими богословами заяв ся виділ Читальні. Він порозумів ся в тім згляді з д. Волод. Гнатюком і дістав від него адресу до Юрія Біндаса, богослова П. р. в Унгварі. З сим почав виділ переписувати ся, як сам рішив: уважно та оглядно,

передовсім що тичить ся мадярщини та України; з початку посилено єму «Душпастиря», з книжок ціслано єму кілька томів св. Письма (славянського) wraz з іншими книжками, та прошено єго, аби подав адресу й до інших своїх товаришів, щоби можна було Читальні і з ними переписувати ся. На предложене виділу загальні збори Читальні в р. 1898. рішили послати від тепер на Угорщину «Дѣло». Зносини ставали чим раз живішими. Послано різні книжки. Вкінці на засіданю виділу з дня 13. падолиста 1898. р. повідомив скарбник Патрило, що навязав зносини з другим угорсько-руським богословом — Уляном Яковичем в Унгварі, та що вже післяв єму деякі книжки як: «Руску Педагогію», «Правди вічні», «Фільотею» і «О наслідованю Ісуса Христа». На мало котрім засіданю виділу не говорено про угорських Русинів. Треба признати, що оба кореспонденти, Гринишин і Патрило, брали ся до сеї справи горячо й поважно. На засіданях виділу відчитувало листи Біндаса та Яковича. Послано дальше на Угорщину: «Дві рускі народности», «Історію Русів» Барвіньського і Качали, «Маруєю» Квітки, «Поясненя псалмів», «Торбана» і т. п.

Цікаві є деякі листи тих угорських Русинів богословів, особливож Біндаса. Се чоловік щирої, сердечної вдачі, повний любови до своєї вітчизни, енергічний та витревалий в народних справах. Він відчуває нужденне, мало-що безви-

хідне положенє угорської Русії і се єго дуже болить. На просьбу виділу, щоби подав адреси інших богословів в цілі переписки з ними, так пише: Найшли би ся, каже, деякі в унгварській семінарії, щоби з вами переписували ся, но се було би без хісна; ви би еще своєї цілі не досягнули. Почекайте рік, два, може настануть інші обставини. — Дальше подає деякі вказівки, яких радить кореспондентам держати ся при навязуваню зносин з Угрю-Русинами: «Если будете въ деякихъ зносинахъ зъ некоторымъ теологомъ и священникомъ, тогда не говорѣть єму заразы, щоби и онъ принявъ украинско-руську мову або галицьку, напередъ будьте контевти, если онъ буде читати рускі книжки зъ Галичини — розуміє ся церковни (на пр. Душпастирь, Міссійни книжочки або Міссіонарь и т. д.), лише таки, котри писани на галицькій мові, а вь писмѣ мають ъ, ъ, ъ. Тутъ изъ незнаня говорять, що Русини у Галичинѣ говорять по польски. Но если онъ буде читати церковни книжки зъ Галичини, увидить и се, що онъ лише навчить ся мову, котру употреблявъ якъ дѣтвакъ, и совеѣмъ натурально приїде на ту гадку, що потрібно такъ писати, якъ народъ простый говорить».

Дня 12. червня 1899. р. прибули у Львів, як ми вже висше згадали, два угорські богослови Біндас і Мустигнович.

Офіціальні зносини Читальні з рускими

ів, що остали ще в культурнім розвитку далеко поза Німцями і Чехами і хотять також іти на взаводи на європейській видівні.

Дещо про лотерію.

Лотерія се заведене грошевої гри, в котрій случай рішає о програю або виграню. Після з гори означеного плану обчислює ся суму виграних грошей, а то в відношеню відповіднім до ставки. Розрізняємо три роди лотерій, а іменно класову, чисельну або генуєнську і відсоткову.

Початок лотерії класової давній. Она мала повстати в Голандії, а розвинула ся головню в 17. віці в німецьких краях. Процедер при сій лотерії ось який: Означену суму грошей ділять ся на певне число лосів цілковитих або частинних, а відтак продає ся сі лоси по ціні з гори означеній. Щоби заохотити до участі в грі, визначає ся кілька лосів до виграня значної суми. Відтак відбуває ся лосоване в кількох речинцях після поодиноких клас с. є серій і звідси повстала назва сеї лотерії. Держава має запевнений сталий дохід на случай вильосованя перної суми. Дохід сеї набирає держава в формі проценту.

Лотерія чисельна повстала в Генуї в 17. віці. В Генуї було звичаєм, що до так званої Великої Ради вибираю зпоміж 90 кандидатів 5 членів. При сих то виборах закладались виборці о певну суму грошей на річ поодиноких кандидатів. З сего звичаю скористала держава, основала лотерію і змонополізувала єї. За Генуєю пішли інші європейські держави в також Австрія. У всіх майже державах не устоялась она довго задля лихого єї впливу на моральність і добробит народу, але в Австрії й Італії остала она до нині задля сего, що приносить державі чималі доходи. В Австрії чисельна лотерія приносить чистого річного доходу около 14 мільонів кор. На Галичину припадає з сего около 1,045.800 К. Поступоване при чисельній лотерії ось яке: Ставляє ся на поодинокі числа від 1 до 90. Сума виграної зависить від скількості трафлених чисел і від висоти ставки. Суму виграної означає ся в меншій скількості, якби виходило після математичного правдоподібного обчислення. В сей спосіб держава запевняє собі дохід.

Лотерія процентова се форма лосової позички, яку затягає держава або автономічні тіла. Приватним людям зборонено в сей спосіб затягати позичку. Такі облігації не дають зовсім проценту або дуже малій. Облігація має номінальну вартість, а на случай вильосованя єї властитель одержує крім номінальної вартості певну з гори означену премію. В сей спосіб затягає ся позичку в тій цілі, аби не платити високого проценту приватним вірителям, а сума

богословами на Угорщині тревали до заснованя славянського кружка 1900 р. Від тоді, як скавано, кружок сей веде переписку так з угорсько-руськими як і іншими славянськими богословами, а Читальня спмагає єго лише грішми, та відступає на єго цілі часописи «Дьло» і «Руслана».

Сего року переписують ся з угорсько-руськими богословами: Кравчук з П. Янковичем в Унгварі, Бачинський з Бачинським (тамже). Проць з Малічем (тамже), Гаврицак з Такачем (тамже). В Унгвар посалає ся дальше «Дьло» і від часу до часу ріжні книжки. Ось і недавно подарувала на єю цілі «Просьвіта» нову збірку своїх видань.

Зносини з чеськими, словінськими, словацькими і т. д. богословами тревать тепер так, як я навів в горі, з малими лише змінами в особах.

Коли вже маю закінчити бесіду про товариства, то єще нагадаю про єствоване в семінарії двох інших товариств, з яких одно засноване минулого року — «Каса позичкова» розвиваєсь дуже гарно, а друге повстало сего року, «Музичне товариство».

(Конець буде).

премії не доходить ніколи до висоти процентів, які треба би було заплатити на случай затягненя звичайної позички.

Значене лотерій зі зглядів скарбових є дуже велике тому, що лотерія приносить державі чималий дохід, але вплив єї на моральність і добробит людей дуже лихий. Она вже неодного пристрасного грача позбавила маєтку. З сеї причини держава повинна єї звести. Після §. 522. закона карного і надворного декрету з 16. жовтня 1840 ч. 469 всякі роди гри, при котрих зиск або страта не залежить виключно і головню від зручності грача, але від случаю, є уважані правно за недозволені яко гра газардів. Грачі а навіть і сей, в чий хаті ся гри відбуваєсь, підлягають карам грошевым від 20 до 1800 кор. Трета часть тої суми припадає тому, хто о недозволеній грі доїє, компетентній властї, а велиб сей, що доїє брав сам участь в грі, то не буде караний. Єслиб того переступу допустав ся чужинець, то крім кари грошевої мусить бути прогнаний з держави. Після §. 1272 закона цивільного австрійского претенсії походичі зі закладу не мають правної охорони. Довг походичий зі гри не може бути дохажений судово, хотяй виставлено би скрипт довжний або вексель. Було тенденцією законодавці охоронити несвідомих людей перед жертвами газардової гри і запобічи таким грам. Тимчасом лотерія проти всяких приписів цивільних, карних і суспільних до тепер удержалась. Неоднї робітник або господар марнує не лише гроші ставлячи на лотерію, але занедбує господарство і приходить до руїни. З тих зглядів етичних і суспільних повинна держава звести лотерію бодай чисельну, бо в ній беруть участь убогі верстви народу, а то з сеї причина, що ставки сунь малі та що між збогою верствою народа удержалась до нині віра в сльіне щастє лотерії, піддержувана іншими впливами як пр. сонякми. Менше шкідною є лотерія класова, бо ціна лосів є більша, через що убогі верстви не можуть брати в ній участі. Найменше шкідною є лотерія процентова, понеже капітал ніколи не пропадає.

З ПРАГИ.

Вже від вчасного ранку цісар давав офіціальні прийня. О год. 3,49 прийав цісар першу архикнягиню Марию Анунціату разом з дамами шляхоцького інститута на Градчинах; о год. 9. прибуло духовенство під проводом кард. Скрбенського. На промову кардинала відповів цісар найперше по чеськи: «Приймаю зложене Вашою Еміненцією іменем чеського клира запевненє вірности та привязаня з подякою і вдоволенем. (По ітаецки): Я пересьвідчений про чистоту ваших династично-патріотичних почувань. Будьте певні, що католицка церков найде в мені завсєди горячого опікуна».

Відтак цісар приймав чеську шляхту, також під проводом архиепископа Скрбенського, який промовляв перше по німецьки, а потім по чеськи. Цісар відповів (по німецьки): «Висказую чеській шляхті за се льояльне привитанє мою сердечну подяку». (По чеськи): «Я радо пересьвідчений, що чеська шляхта остане сильною підпорою престола і держави».

Опісля монарх приймав депутацію намісництва, з намісником гр. Куденгове на чолі, депутації найвищих краєвих судів, міста Праги під проводом бурмістра Срба, ріжних товариств, чеської академії наук, жадівської віроісповідної громади і т. д.

По полудни, мимо несприятчої погоди, цісар в замкненім повозі поїхав о год. 2. в товаристві намісника і президента міністрів до громади Бубенец, де при величній, триумфальній брамі населене, під проводом свого бурмістра, зготовило цісареві, мимо уливаго дощу, велику і сердечну овацію. Відтак серед шпалерів публіки цісар поїхав до Голешовиць, де звидів електричні заведеня і тунель міської каналізацій, положений на два поверхи під землею. Звідси удав ся цісар до Страковської академії, устроєної на взір Терезіанум у Відні. Тут повитав монарха президент кураторії академії кн. Вїдінггрец промовою, на яку цісар відповів коротко і удав ся звиджувати подрібно салі та уряджене заведеня.

Тимчасом виногодило ся і цісар вернув в отвєртім повозі на Градчин, витаний весь час товпами публіки, яка заєдно громадила ся на тих улицях, якими цісар мав переїздити. Монарх зложив ще візити жінкам намісника і краєвого маршалка в їх палатах.

О 6. год. відбув ся в замку галевий обід, в яким крім міністрів, намісника, маршалка, взяли участь князь Кароль Шварценберг, гр Франц Тун і гр. Освальд Тун, богато послів до державної ради, послів до соїму обох народностей, президент академії Глятка, генеральні консулі французский і німецький і ціла цісарска дружина.

О 8. год. вечером почало ся галеве представленє в Народнім Дївадлі. Саля видіць занята цільно аристокрацією і високими достойниками та особистостями. При вході до двірської льожі очікували на цісаря намісник, маршалок, інтендент театру Герольд і директор театру з персоналом. Цісар приїхав о 8. год. з генеральним ад'ютантом гр. Паром і в окруженю дружини та президента міністрів д-ра Кербера, міністрів Гартля і Рєзєка. По представленю інтенданта, директора і визначних членів персоналу театру, вступив цісар до льожки в супроводі намісника. Директор театру вніс з льожки трикратне «Слява!» а ціла аудиторія повторила з величезним одушевленєм; оркестра заїнтонувала народний гимн.

Представленє складало ся з другого акту комедії Врхляцког «Ніч на Карлштаїні» і кінцевого акту опери Дворжака «Русалка». Цісар був присутним аж до кінця представлення і висказав своє надзвичайне вдоволенє з нег. При відході монарха аудиторія зготовила єму нову величну овацію. Коло 10. год. повернув цісар на королівський замок через ілюміновані улиці та шпаліри розентузивзованої публіки.

НОВИНКИ.

— Календар. В суботу: гр.-кат. Никифора; рим.-кат. Віта і Модеста. — В неділю: гр.-кат. Лукіяна; рим.-кат. Бенона.

— Репертуар руского народного театру у Львові. В суботу дня 16. с. м. (в салі «Gwiazd-и» ул. Францішканська): «Жидька віхрєтка», драма в 5 діях зі сьпівами і танцями Тогобочного.

Початок точно о 8. год. вечером. Ціни місць: Крісло першорядне 2 кор.; крісло другорядне 1 кор. 60 сот.; крісло третьорядне 1 кор. 20 сот.; партер стоячий 80 сот.; а для студентів і війскових низше фельдвєбля 50 сот.

— Донесанє «Буковини» про обсаду станиславівського єпископства, як нас запевняють з мірдаїнних кругів, оперте на фантазії. Кандидат на єпископа вже назначений, і є ним зовсім хто інший, як сего бажав собі дописуватель «Буковини», але поки-що остає се урядовою тайною.

— Перше засіданє галицького соїму відбуде ся в понеділок 17. с. м. о 10. год. рано. На дївний порядок є 80 справ; між ними 62 справоздань краєвого виділу, котрі будуть реферовати члени виділу пп. Вайгінгер, Верещинський, Онїшкевич, Домський і Савчак, дальше 15 справ митничих і консумційних оплат, і перше читанє трех самостійних ввєсєнь.

— Перед іспитом зрілости. В неділю дня 9. с. м. принимали абітурієнти академічної гімназії у Львові в числі 45 св. Тайни з рук ВПрєосьв. митрополита Шептицького. Рано, коли церков Усенєська заповнилась молодією, на запрошенє катехита о. Дорожнєвского приїхав ВПрєосьв. митрополит і в мантії і митрі та з жезлом в руках промовив до абітурієнтів, горячо звиваючи, щоби кожде діло в житю горожаньським починали і кінчили з Богом; відправивши Службу Божу, запричащав учеників. Богослуженє скінчило ся відсьпіванєм «Многая літа» Владиці.

— Руский катехит, що не хоче рускої гімназії. Що се за лихо? Чи се можливо, щоби який руский катехит на початку ХХ. віку навіть на рідній землі не бажав рускої гімназії. На жаль оно так є, такий найшов ся у звєсній «фамілії галапасників» в Станиславові. Русини станиславівські як-раз збирають підписи на заснованє рускої гімназії в Станиславові. Пропеній о такій підпис тамошній катехит гімназії, атец Семіоноф, сказав, що він «вже старий, то єму рускої гімназії в Станиславові не потреба» — і розуміє ся, не підписав петиції! Да, да, атец Семіонів, ми се давно знаємо і без вас, що ви лишєнь се робите, що вам потреба! Сеж знає кождий в Станиславові, що ви, як вам «гребя» уміє-

Кольонія, 14. червня. Як доносить Köln. Ztg. цар Вільгельм має з'їхати ся д. 14. серпня з королем Едвардом на маневрах в Могулці.

Рим, 14. червня. Деякі дивенники доносять, що папський нунцій у Відні Таліяні має набагато стати кардиналом і усунути ся з нунціатури.

Брукселя, 14. червня. Комунікат посла Лейдса заповідає, що Бури будуть рішучо бороти ся дальше, до хвилі, коли або згинуть до ноги, або побідять.

Лондон, 14. червня. Поголоски про недалеке закінчене мира в полудневій Африці виступають чим раз частіше. В англійськ. парламенті мають нині внести інтерпеляцію, скільки є правдина тих поголосках. Пані Бота мала супротив кількох приятелів заявити, що удає ся до Крігера з припорушення свого мужа, щоб йому предложити мирні умови, уложени на підставі пертракцій межі Ботою а Кітшенером.

Вісти господарські, промислові і торговельні.

Львівський курс з дня 14 червня
За 100 ср. рублів платять 245 К. жадають 255 — К.
за 1 0 марок 117 50 " " 117 75 "
за 20 франків 19 16 " " 19 18 "

(Рільничий банк у Львові).
Пшениця готова 7 50—7 70. Пшениця нова 6 50—6 75. Жито готове 6 40—6 50. Жито пове 5 00—5 25. Овес на обрїк 6 40—6 60. Овес новий 4 75—5 00. Ячмінь на пашу 4 75—5 00. Ячмінь броварн. 5 50—5 75. Рїпак новий 11 50—11 75. Льнянка — — — — — Горох на пашу 5 50—6 —. Горох до вареня 6 75—9 —. Вика 7 00—7 25. Бобик 7 75—6 25. Гречка 7 80—8 00. Кукурудза стара — — — — — Кукурудза нова 6 10—6 30. Хміль за 56 клг. — — — — — Конюшина червона — — — — — Конюшина біла — — — — — Конюшина шведска — — — — — Тимотка — — — — —

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна.

Програма від 1. червня до 16. червня 1901.

При співучасті військової музики 24. п. п.

1) The Mesadsons, музикальні парискі камінярі. 2) The A. Paolis, ексцентричні акробати з пудльом Каро. 3) L' Effer, знаменитий комік французский. 4) Trio de Fidardy, коміки, акробати і фантасти. 5) Kiss і Sarwaschi (3 пані і 2 пані) малярські співни і народні танці. 6) Abs-Asello і Miss Catharina, світові гімнастичні продукції. 7) Орхестра, 8) Hera, жонглер. 9) Schaefer, дуєтисти. 10) International asta Trio, наслідувачі давоні і співачи серенад.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В неділю і свята два представлення. Що п'ятниці High Life представленє. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім >Просьвіти<).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і всі предмети движимі против огневих шнїд.

>Дністер< припоручили Преосвящ. Ординарїяти Всєч. Духовенству і вірним всіх трех Епархїй.

Фонди гваранційні >Дністра< з днем 31. грудня 1900.

Table with 2 columns: Фонд резервний, Резерва премїї, Резерва спеціальна, Фонд смертальний. Values: 311.540, 171.942, 6.000, 30.924. Total: 520.406 кор. 65. сот.

Тарифи >Дністра< умірновані. Надвїзка річна роздїляє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту а премїї.

>Дністер< виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпроволочно в присутности Делегата і 2 членів.

Полїси >Дністра< приймають при позичках гіпотечних: Банк крайній і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Терєбовлї, Залїццїках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся тільки через >Дністер< в Товаристві взаїмн обезпеч. в Кракові; а таких обезпечень через >Дністер< їде часть провїзїї на рускі публичні добродїїні цім; полїси і квїти видає Краківське Товариство рускі.

>Дністер< пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій >Дністра<. Агенти заробили вже 274.964 кор. провїзїї.

Зголошеня о агенції треба опосити до Дирекції у Львові.

Селяне убїгайте ся тільки о агенції >Дністра<

Від огню обезпечайте ся тільки в >Дністрі<.

На житє обезпечайте ся тільки через >Дністер<.

Сезон від 1. червня до кінця вересня

В Микуличинї

над трема Прутами

отвїрає заряд

„Народної Гостинниці“

зі Львова

готель і реставрацію

в вілї о. Галайчука.

Заряд приймає купелєвих гостей на цілий сезон мешканє, також з цілим удержанєм. Сезонів домівки в готелї під власним зарядом по 2—3 покої по дуже умірєних цінах. Можна витаймати і на місяці. Кухня і пивниця у власнім зарядї, окрема читальня для гостей, купелї в Прутї о 200 кроків від готелю, прогульки нетомлячі задля догідного положеня місцевости, а велїзнична стація о 150 кроків від готелю.

Зголошеня приймає п. Микола Залчківський у Львові (ул. Сербска ч. 17) до 1. мая, а опїсля в Микуличинї.

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Table with 3 columns: Poїзд, до Львова, зі Львова. Includes times and destinations like Krakow, Berlin, Warsaw, Vienna, Lviv, etc.

ЗАМІТКА: Поїзди їздять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейскїй равнїть ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенція часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсманна ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всякі вїзні, тарифи, ілюстрованї провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне п. к. велїзнич. державних (ул. Красїнских ч. 5. в подвірїю, сходи П., днерї ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні коронові
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи товариства кредитового земского
4 1/2% листи Банку краєвого
5% облігації Банку краєвого
4% позичку краєву
4% облігації пропінацийні

і всілякі рентн державні
Тї папери продаємо і купуємо по найточнійшїм курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного